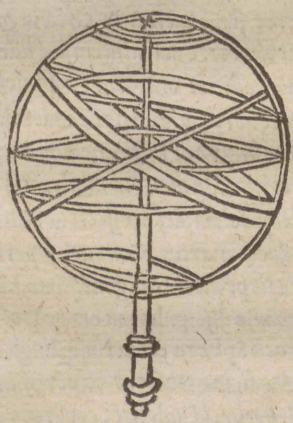

2

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ,
ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΣ
ἐπιμελώνων χάρις ἐπιμελῶς γινῆ
τυπωθεῖσα.

PROCLI
SPHAERA THOMA
LINACRO BRITANNO IN
TERPRETE.

TREMONTIAE.
Excudebat Albertus Sartorius,
Anno M. D. LI III.

42

F3

ALBERTVS SAR=

TORIVS TREMONIANAE

Schole iuuentuti Salutem.

NIHIL, satis certè scio, bonarum ar-
tium candidata pubes, tam magnificè
de Ioanne Secuaste Gymnasiarcha
uestro, dicere potero, quin id uniuers
sum uirtus eius superet, quòd omnè moueat lapidè ut
in dies singulos ornatiorem plurimisq; artibus au-
ctiorem suam reddat Scholam. Nam cum prima suæ
Schole iaceret fundamenta in Græcis & Latinis
statim cœpit exercere iuuentutem suæ fidei commis-
sam. Illis mox adiecit oratoria & philosophica in
utraq; lingua exercitia. Posthæc eandem suam scho-
lam Hebraicæ linguae et Institutionum Imperialium
auxit prælectione. En nunc, ut nihil, quod ad perfe-
ctã pertineat scholam, desit, effecit ut Mathematicæ
etiam introducãtur artes. Nam cum superiore anno
Arithmetica sit prælecta diligentissimè, nũc curauit
ut gratis sine ullo discipulorum onere Doctissimi As-
tronomi Procli Sphæra ab utriusq; linguae pertissi-
mo nec non Medicinæ Doctore expertissimo Ioanne
Sibelio prælegatur, id uidelicet conãs ut reliquæ oës
Mathematicæ disciplinæ unà cũ primis Medicinæ in-
cunabulis isti Sphericæ lectioni succedant. His itaq;
studio=

studiosa iuuentus, egregijs conatibus, ut & nos pro
nostra uirili auxiliaremur hanc Procli Sphæram im-
pressimus tibi emendatissimè: idq; maiore cum tuo
fructu, quòd Græcæ linguæ è regione apposuimus la-
tinissimam Linacri uersionem. Boni itaq; hanc no-
stram operam consule, eaq; bonis, quod dicitur, aui-
bus utere, maiora, Deo fauente, in his artibus breuè
à nostra Typographica officina tibi prodi-
bunt. Quæ & Scholam illustrare & stu-
dia tua non parum promouere poterint.

Vale. Tremonie ex Typogra-
phica nostra officina 1554.

pridie D. Laurentij

Martyris.

A a

Repi

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Περὶ ἄξων ὁ δὲ πόλῳ.

Ἐορμα λήτται τῷ κόσμου ἡ δι-
 άμετρῶ αὐτοῦ, πῶρι ἢν σρε-
 φεται. τὰ δὲ πέρατα τῷ ἄξω-
 νῶ πόλοι λέγονται τῷ κόσμῳ.
 τῷ ἢ πόλῳ ὁ μὲν λέγεται
 βόρειῶ, ὁ δὲ νότιῶ. βόρειῶ μὲν, ὁ ἀξῶ
 παντὸς φαινόμενῶ, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν
 οἴκισιν νότιῶ δὲ, ὁ ἀξῶ παντὸς ἀόρα-
 τῶ, ὡς πρὸς δὴν ἡμέρομ ὀρίζοντα. εἰσὶ
 μὲν βί τόποι πινὲς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου συμ-
 βαίνει τὸν πᾶξ ἡμῖν πόλῳ τὸν ἀεὶ φανε-
 ρὸν, ἐκείνοις ἀόρατον εἶναι. τὸν δὲ πᾶξ ἡ-
 μῖν πόλῳ ἀόρατον, ἐκείνοις φανερόν εἶναι.
 καὶ πᾶλιμ ἔστι ἕς τόπῶ ὑπὲρ τῆς γῆς, ὅπου
 δύο πόλοι ὁμοίως ὑπὲρ τοῦ ὀρίζοντῶ κεί-
 νται.

πῶρι σφαίρας κύκλῳ.

Τῶμ δὲ ἐν τῇ σφαίρα κύκλῳ, οἱ μὲν
 εἰσὶ πῶάλληλοι, οἱ ἢ λοξοί, οἱ ἢ ὀξῶ τῶν
 πόλῳ πῶάλληλοι μὲν, οἱ τοὺς αὐτοὺς πῶ-
 λους ἔχοντες τῶ κόσμῳ. εἰσὶ δὲ πῶάλληλοι
 κύκλοι πέντε, ἀρκῆκός, διερινός, τροπικός,
 ἰσημῶ

PROCLI

SPAERA THOMA

Linacro Britanno interprete.

De Axe et Polis.

Xis mundi uocatur dimetiens
ipsius, circa quam uoluitur. Axis
extrema poli mundi, seu uertices
sunt nominati. Horum alter se=
ptentrionalis, alter austrinus di=
citur. Septentrionalis, qui semper, ut in nostra
habitatione, apparet. Austrinus contra, qui sem=
per ut ad nostrum horiZonta conditur. Sunt ta=
men in terra loca quaedam, in quibus polus, qui
semper nobis conspicuus est, ijs qui ibi degunt
haudquaquam cernitur: qui uero nobis perpetuo
occultus est, ijsdem cōspiciuus euadit. Rursus quo=
que locum quempiam in terris inuenias, ubi ambo
poli æquabilem in horiZonte situm habent.

De circulis Sphærae.

Circulorū Sphærae, alij paralleli siue æqui=
distantes sunt, alij obliqui, alij per polos
ducti. Aequidistantes sunt, quibus ij=
dem cum mundo poli sunt. Sunt autem ij nu=
mero quinque, Septentrionalis, Solstitialis,

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ

ἰσημερινός, χειμερινός τροπικός, ἀνταρκτικὸς.
 ἄρκτικός μὲν οὖν, ἐστὶ κύκλος ὁ μέγιστος
 τῷ ἀεὶ θεωρουμένων κύκλων, ὁ ἐφαπτόμενος
 τοῦ ὀρίζοντος καὶ ἐρσημείου, καὶ ὅλος ὑ-
 πὲρ γῆν ἀρχαμβανόμενος, ἧν ὡς τὰ κείμενα
 τῆν ἄστρον, οὐτε δύσην, οὐτ' ἀνατολήν ποι-
 εῖται, ἀλλὰ δι' ὅλης τῆς νυκτός πρὶ τὸν πό-
 λον σρεφόμενα θεωρεῖται. οὗτος δὲ ὁ κύ-
 κλος ἧν τῆ καὶ ἡμᾶς ὀικουμένη ὑπὸ τῷ ἑμ-
 προδίου πόδος τῷ μεγάλῃς ἄρκτου πόδι γρα-
 φεται. ὀρινός δὲ τροπικός, κύκλος ὅστις ὁ
 βορείοτατος τῆν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφο-
 μένων κύκλων, ἐφ' ὃν γινόμενος ὁ ἡλιος
 πῶς περιήν τροπήν ποιεῖται, ἧν ἢ ἡ μέγιστη
 μὲν πασῶν τῆν ἧν ἑαυτῷ ἡμέρας, ἐλα-
 χίστη δὲ ἢ νύξ γίνεται. μὲν μὲν ὅτι πῶς πε-
 ρινήν τροπήν, οὐκ ἐτι πρὸς τὰς ἄρκτους
 παραδένων ὁ ἡλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὑπὸ
 δασύδρα μέρη πέπεται τοῦ κόσμου, διὸ κέ-
 κληται τροπικός. ἰσημερινός δὲ, κύκλος
 ὅστις ὁ μέγιστος τῆν πέντε πρᾶμνίων κύ-
 κλων, ὁ διχομυόμενος ὑπὸ τοῦ ὀρίζον-
 τος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀ-
 πολαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ
 τὸν ὀρίζοντα. ἐπ' ὃν γινόμενος ὁ ἡλιος
τὰς

PROCLI SPHAERA.

Aequator, Brumalis, Antarcticus. Septentrionalis igitur circulus is est, qui omnium, quos perpetuò cernimus, planè maximus est, qui que horizonta solo puncto contingit, totus supra terram interceptus. In hoc quaecunque clauduntur astra, nec ortum nec occasum norunt, sed circa polum uerti tota nocte cernuntur. Porro is circulus in nostro tractu, à priorè maioris ursæ pede describitur. Solstitialis autem circulus is est, qui omnium qui à sole describuntur maximè septentrionalis habetur, in quem cum se sol receperit, æstiuam reciprocationem peragit, longissimusque totius anni dies, breuissimæque nox exit. Post hanc autem reciprocationem nequaquam ultra septentriones uersus, solem progredi, quin potius ad diuersa mundi regredi cernas: unde et tropico Græcè nomen. Aequator circulus is est, qui maximus æquidistantium circulorum statuitur, ita nimirum ab horizonte dissectus, ut alter eius semicirculus supra terram, alter sub terra condatur. In hoc Sol

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

τὰς ἰσημερίας ποιεῖται, τὴν τ' ἑαρινὴν καὶ τὴν
 φθινοπωρινήν. Χειμερινὸς δὲ τροπικὸς, κύκ-
 λῳ ὅσιν ὁ νοτιώτατος τῆν ἑσπέρῃ ἡλίου
 γραφομένων κύκλων κατὰ τὴν ἑσπέρῃ κό-
 σμου γινόμενῳ περιεσοφῆν ἐφ' ὃν γινό-
 μεθα ὁ ἡλιῶ τὴν χειμερινὴν τροπὴν ποιεῖ-
 ται, γνῆ ἢ μεγαίστη μὲν πασῶν τῆν γνῆ ἑσπέρῃ
 αὐτῶν νύξ ἐπιτελεῖται, ἐλαχίστη ἢ ἡμέρα. μὲν
 γὰρ τὴν χειμερινὴν τροπὴν, οὐκ εἶναι πρὸς
 μεσημβρίαν παρὰ δένον ὁ ἥλιος θεωρεῖται,
 ἀλλ' ὡς δ' ἀπὸ τῆς μεσσημέρας τῆς κόσμου, διὸ καὶ
 κλητὴ καὶ οὕτως τροπικὸς. Ανταρκτικὸς δὲ,
 εἶσι κύκλῳ ἴσος ἡ παρὰ μὲν τῶν ἀρκτικῶ-
 νων, ὅθεν ἀπὸ μὲν τῆς ὀριζοντιῆς καὶ ἑρση-
 μείου, ἡ ὅλην ἑσπέρῃ ἀπολαμβάνομενος,
 γνῆ τὰ κείμενα τῶν ἄστρον ὅλα παντὸς ἡμῶν
 ὅσιν ἀόρατα. τῆ ἢ προσημνίων ἐ κύκλων,
 μέγιστος ἢ ὅσιν ὁ ἰσημερινός, ἐξ ἧς ἢ οἱ τροπικῶι.
 ἐλάχιστοι ἢ, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν, οἱ
 ἀρκτικῶι. τούτους ἢ τοὺς κύκλους δεῖ νοεῖν
 ἀπλάτεις, λόγῳ θεωρητῶν, ἐκ τῆς τῆς ἄστρον
 θέσεως καὶ αὐτῆς τῆς διόπτης θεωρίας, ἡ τῆς
 ἡμετέρας ἐπινοίας διατυπυμμένω. μόνῳ ἢ
 γνῆ ἑσπέρῃ κόσμῳ κύκλῳ ὅσιν ἀόρατος ὁ τῆς γὰρ
 λακτιῶ. οἱ ἢ λοιπῶι λόγῳ εἰσι θεωρητῶι.

PROCLI SPHAERA.

duplex æquinoctium, uernum, autumnalēque facit. Brumalis circulus is est, qui omnium circulorum qui à sole, mundi circumactu describuntur, maximè ad austrum pertinet: in quo sol brumalem reciprocationem facit, maximāq; totius anni nox, minimusq; dies efficitur. Post hanc metam nequaquam ultrà progreditur sol, sed ad alteras mundi partes reuertitur: unde tropicus hic quoque, quasi uersilis appellatur. Antarcticus uerò circulus, æqualis & æquidistans septentrionali circulo est, & horizonta uno puncto contingens, totus praterea sub terris mersus: in quo sita astra semper nobis occulta manent. Maximus autem ex quinque memoratis circulis est æquator, deinde tropici. Minimi uerò (quod ad nostram habitationem dixerim) arctici. Porro hos circulos citra omnem latitudinem intelligi conuenit, ratione cognobiles, ex astrorum situ, & ipso dioptra obtutu, & nostro intellectu delineatos. Sensu enim unus Lacteus discerni in cælo potest, reliqui omnes ratione.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Διὰ τί πέντε μόνον πᾶλληλοι γίνονται
τῆ σφαίρα κύκλοι.

Πέντε ἢ παρὰλληλοι μόνον καταγράφονται κύκλοι εἰς τὴν σφαῖραν, οὐδεὶς τὸ μόνον τούτους ἐν τῷ κόσμῳ πᾶλληλος εἶναι. ὁ γὰρ ἥλιος καὶ ἐκάστω ἡμέραν ὡς πρὸς ἀστρονομικὸν κύκλον πᾶλληλον περιφέρεται τοῦ ἰσημερινοῦ κατὰ τὴν τοῦ κόσμου γινωσκόμενῃ περιτροφῇ ὥστε μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων, ἅπασιν οὖν κύκλους πᾶλληλος γράφεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἴσονται γὰρ ἡμέραι εἰσὶν αἰ μεταξὺ τῆν τροπικῶν φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀστέρες ὑπὸ πᾶλληλων κύκλων καὶ ἐκάστω ἡμέραν. οὗτοι συγκαταγράφονται δὲ οὕτως πάντες εἰς τὴν σφαῖραν, Διὰ τὸ πρὸς ἄλλας πραγματείας τῆν γινόμενῃ ἀστρολογίᾳ πολλά συμβάλλουσαι. οὐδὲ γὰρ κατασκευασθῆναι δυνατόν καλῶς τὴν σφαῖραν αὐτὴν πάντων τῶν πᾶλληλων κύκλων, οὐδὲ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν τε καὶ τῶν νυκτῶν ἀκριβῶς ἐνδεικθῆναι αὐτὴν τῶν περιημιλιῶν κύκλων. πρὸς μὲν οὖν τῶν πρώτων εἰσαγωγῆν τῆς ἀστρολογίας οὐδὲν ἀποτέλεσμα φερόμενοι, οὐ καταγράφονται γινόμενῃ τῆ σφαίρα. οἱ δὲ πέντε πᾶλληλοι κύκλοι,

Διὰ

PROCLI SPHAERA.

Cur quinque duntaxat Aequi-
distantes in sphaera.

QVinq; uerò duntaxat æquidistantes cir-
culi describi in sphaera solent, quod ta-
men non eo ualet, quasi ij soli in mundo
æquidistantes sint. Quippe cum sol quoti-
die æquidistantem æquatori circulum (quod
sensu animaduerti licet) mundi rotatu pera-
gat. Quo fit, ut bis centum octuaginta æ-
quidistantes circulos intra tropicos descri-
bat: totidem enim dies intra reciprocationes
numerantur. Quin & stellæ ipsæ uniuersæ
in æquidistantibus circulis quotidie ferun-
tur: non tamen hi omnes in sphaeram adhi-
bentur. Quia tametsi multis alijs rebus in a-
strologia conducant (siquidem fieri nequit,
ut uel astra probè in sphaera locentur sine o-
mnibus æquidistantibus circulis, uel exami-
sim dierum noctiumq; magnitudines sine ijs-
dem inueniantur) tamen quod ad prima astro-
logiæ rudimenta non adeo utiles existi-
mati sunt, parum uisum est eos in sphae-
ram adscribi. Quinque uerò æquidistates circuli
ob certa

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

ὅτι τὰ ἀποτελείσματα ἵνα προσφέρωται
 διωρισμένα εἰς τὴν πρώτῃν εἰσαγωγὴν τῆς
 ἀερολογίας, κατεγράψασαν εἰς τὴν σφαῖ-
 ραν. ὃ μὲν ἄρκτικός κύκλος ἀφορίζει τὰ ἀεὶ
 θεωρούμενα τῶν ἀστρον. ὃ δὲ θερινὸς τροπικὸς
 κύκλος τὴν τροπὴν περικύβηται, καὶ πέρασ ὅτι
 τὸ τῆς ἡλίου πρὸς ἄρκτον μεταβάσεως. ὃ δὲ
 ἱσημερινὸς κύκλος τὰς ἱσημερίας περικύβηται.
 ὃ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος τέρμα ὅτι τὸ
 πρὸς μεσημβρίαν προσόδ' οὗ τῆς ἡλίου, καὶ τῆς
 χειμερινῆς τροπῆς περικύβηται. ὃ ἄρκτικός
 κύκλος τὰ μὴ θεωρούμενα τῶν ἀστρον ἀφορίζει
 ἔχοντες οὖν κεφάλαια ὡρισμένα καὶ ἀρτε-
 λήματα πρὸς τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἀερολο-
 γίας, εὐλόγως κατεγράψασαν εἰς τὴν σφαῖ-
 ραν.

πρὶ ἐπιφανείας ὁ κρῦψεως τῶν πρῶτε
 παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ προσημιλίωμ πρῶτε πᾶλλων
 κύκλων, ὃ μὲν ἄρκτικός κύκλος ὅλος
 ὑπὲρ γῆν ἀρλαμβάνεται. ὃ δὲ θερινὸς
 τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἀνίστα τέμα-
 νεπαὶ ὑπὸ τῆς ὀρίζοντος, καὶ τὸ μὲν με-
 ζον τμήμα ὑπὲρ γῆν ἀρλαμβάνεται, τὸ
 δὲ ἔλασσον ὑπὸ τῆς γῆς. οὐ κατὰ πάσαν δὲ
 χώρην

PROCLI SPHAERA.

ob certa compendia, quæ astrologiæ tyronibus adferunt, optimo iure in sphaeram sunt adhibiti. Septentrionalis enim, astra quæ nobis perpetuò cernuntur, definit. Solstitialis tropicus, solis reciprocationem continet, finisq; est eiusdem ad boream transitus. Aequator circulus æquinoctia complectitur. Brumalis tropicus solis ad austrum progressi meta est, & brumalem eius reciprocationem in se habet. Antarcticus circulus astra, quæ nostrum conspectum fugiunt, determinat. Itaque cum ijs, qui primi astrologiæ rudimentis imbuendi sunt, certa elemolumenta suggerant, meritò in sphaeram coniectos, quis dubitet?

De occultatione & emerſu Aequidistantium.

VERVM ex memoratis quinq; æquidistantibus circulis, Arcticus sanè supra terram totus existit. Solstitialis autem tropicus bipartito ab horizonte scinditur, maiore eius parte supra terram conspicua, minore subteroculta. Neq; tamen in omni tractu

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

χώραν καὶ πόλιν ὁμοίως ὁ θεινός τροπικός
 κύνκλῳ τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος,
 ἀλλὰ πρὸς τὰς τὰρ κλιμάτων πρᾶλλαγὰς,
 διάφορον τῶν τῶν τμημάτων ὑπόροχην συμ-
 βαίνει γίνεσθαι, καὶ ὅτις μὲν πρὸς ἄρκτον
 μάκρο ἡμῶν ὀκνοῦσιν εἰς αὐσώτορα μέρη
 συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν θεινὸν ὑπὸ τῶ ὀρί-
 ζοντος, καὶ πέρασ, ἔσι χώρα πρὸς ἡ ὄλῳ ὁ
 θεινός τροπικός κύνκλῳ ὑπὲρ γῆν γίνεται
 τοῖς δὲ πρὸς μεσημβρίαν μάκρο ἡμῶν ὀκνοῦ-
 σιν εἰς ἰσώτορα μέρη ὁ θεινός τροπικός κύν-
 κλῳ ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται, καὶ
 πέρασ, ἔσι χώρα ἕως πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν
 κειμένη, ἢ διχοθεμεῖτο θεινός τροπικός κύν-
 κλῳ ὑπὸ τῶ ὀρίζοντος. κατὰ δὲ τὴν ἡμε-
 τέραν ὀκνοῦσιν ὀθρινός τροπικός ὑπὸ τῶ ὀρίζον-
 τος τέμνετο ὄντως, ὥστε τῶ ὄλῳ κύνκλῳ δια-
 γόμενος εἰς ἡ μέρη, καὶ μὲν τμήματα ὑπὲρ γῆν
 ἀφλαμβάνεσθαι, γ. δὲ ὑπὸ γῆν πρὸς δὲ τῶ ὄ-
 κλίμα δοκῆ καὶ ὁ ἄρατος συνεταχέναι τῶν
 τῶν φαινομένων πραγματείαν. πόρτι δὲ θει-
 νός τροπικός κύνκλῳ διαλεγόμενος φησὶν ὅτως.
 τῶ μὲν ὄσον πεμάλισα δὲ ὀκτώ μετρηθέντος,
 πέντε μὲν ἐνδιασρέφετο ὑπὲρ τατα γαίη-
 τὰ βία δὲ ἐν πρᾶκτι. θερεος δὲ ὅτι ἢ ἔστι πρὸς αἰ εἰσιν,

PROCLI SPHAERA.

tractu urbēue similiter circulus hic ab hori-
zonte secatur, sed pro climatum uarietate ua-
riam sectionum exuperantiam sortitur: ijs
quoque qui propius septentriones agunt, in-
equabilius ab horizonte scinditur. Nec fi-
nis, donec eò loci uentum sit, ubi totus supra
terram emineat. Qui uerò ad austrum ma-
gis uergunt, ijs profectò per æquabiliores
partes ab horizonte diuiditur, donec ad pla-
gam quandam uentum sit, nobis certè austrā-
lem, in qua tropicus ab horizonte per æquas
partes secatur. At in nostra habitatione,
ita solstitialis ab horizonte scinditur, at uni-
uerso circulo per octo partes dissecto, quin-
que supra terram appareant, tres sub terra
lateant. Sanè ad hoc clima direxisse stilum
Aratus uidetur, cum Phænomena conscribe-
ret. In quibus cum de solstitiali tropico disse-
rit, ita ait,

Huius in octonis dissecta partibus, altā
Terrarum inuisunt quinque, tres ima frequen-
tant.

Alterni ☿ Phœbi reditus celebrantur eodem.

Ex hac

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Εκ δὲ ταύτης τῆς διαιρέσεως ἀκολουθεῖ τὴν με-
 γίστην ἡμέραν ὡρῶν ἰσημερινῶν γίνεσθαι. τὴν
 δὲ νυκτὰ ὡρῶν ἰσημερινῶν θ. γν' ἢ τῶν κατὰ ῥό-
 δον ὀρίζοντι, ὁ θόρονος ῥοπικὸς κύκλος ἔσθ' ὡδ'
 τῶν ὀρίζοντος τέμνετο οὕτως, ὥστε τὸ ὄλου κύ-
 κλος διηρημένον εἰς μέρη μη, τὰ μὲν κ, καὶ δ.
 τμήματα ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα ἀρχλαμβάνεσθαι,
 τὰ δὲ γ, δ ὑπὸ γῆρ. ἔκ δὲ τῆς διαιρέσεως ταύτης
 ἀκολουθεῖ τὴν μεγίστην ἡμέραν γν' ῥόδω γίνεσθαι
 ὡρῶν ἰσημερινῶν θ, καὶ ἡμῶν. τὴν δὲ νυκτὰ
 ὡρῶν ἰσημερινῶν θ καὶ ἡμῶν. ὁ δὲ ἰσημερινὸς
 κύκλος κατὰ ὄλου τὴν ὀικεμένω διηρο-
 μεῖται ὑπὸ τῶν ὀρίζοντος, ὥστε ἡμὸν κύκλον ἢ
 μὲν ὑπὲρ γῆρ ἀρχλαμβάνεσθαι, ἡμὸν κύκλον ἢ
 ὑπὸ γῆρ. δι' ἡμ' αἰτίαν ὡδ' τοῦ κύκλου τῶ-
 τας αὐτῶν ἰσημερίαι γίνονται. ὁ δὲ χειμερινὸς ῥο-
 πικὸς κύκλος ἔσθ' ὡδ' τῶν ὀρίζοντος τέμνεται
 οὕτως, ὥστε δ' μὲν ἔλασον τμήμα ὑπὲρ γῆρ
 γίνεσθαι, τὸ δὲ μείζον ἔσθ' ὑπὸ γῆρ. ἢ δ' αἰτιό-
 της τῆν τμημάτων τὴν αὐτὴν πᾶσα Μαγνή-
 ῃ ἐπὶ παντῶν τῆν κλιμάτων, ἢ τις ἐγένετο
 ἢ τῶν θόρονος ῥοπικὸν κύκλου. διὰ παντός ῥ'
 τὰ γνάμῃξ τμήματα τῆν τροπικῶν κύ-
 κλων ἴσα ἀλλήλοις εἰσὶ. δι' ἡμ' αἰτίαν ἡ μεγα-
 ῖστη ἡμερινή, ἴση ὄσθ' τῆς μεγίστης νυκτερινῆς, καὶ
 ἢ ἔλασθαι.

PROCLI SPHAERA.

Ex hac diuisione sequitur, maximum diem
horarum æquinoctialium quindecim esse: no-
ctem uerò nouem. In Rhodio autem horiZon-
te ita tropicus ab horiZonte dirimitur, ut cum
circulus uniuersus in octo & quadraginta
partes secetur, undetriginta sectiones supra
horiZontem appareant, undeuginti sub terra
lateant. Ex qua diuisione fit, ut apud Rhodios
longissimus dies horas æquinoctiales quatu-
ordecim habeat: nox nouem, additis hinc inde
semisibus unius horæ singulis. Aequator
uerò circulus per uniuersum terrarum orbem
ita ab horiZonte diuiditur, ut semicirculus eius
supra terram extet, semicirculus sub terra lin-
quatur. Quo fit, ut in hoc circulo æquino-
ctia fiant. Brumalis autem tropicus ea ra-
tione ab horiZonte intersectus est, ut minor è
sectionibus supra terram habeatur, maior sub
terra. Inæquabilitas uerò sectionum eandem
in omnibus climatibus uarietatem habet, quam
etiam in solstitiali tropico diximus. Sem-
per enim respondentes ex aduerso tropico-
rum sectiones æquales inter se sunt: eoque
fit, ut maximus dies maximæ nocti, &
B minimus

ΠΡΟΚΛΟΙ ΣΦΑΙΡΑ.

ἡ ἐλαχίστη ἡμερὶν, ἴση τῇ ἐλαχίστηνυκτοδρινῇ.
 ὃ ἢ ἀνταρκτικὸς κύκλος ὅλος ἔστω ἢ ὀρί-
 ζοντα κρύπτεται.

πρὸς μεγέθους τῶν πέντε παραλλή-
 λων κύκλων.

Τὼν δὲ προσσημῶν πέντε παράλληλων
 κύκλων, πινῶν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὅλιω
 τῷ οἰκουμένῳ διαμενεῖ τὰ αὐτὰ. πινῶν δὲ
 τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει παρά κλίμα-
 τα, καὶ οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ ἐλάττωες οἱ
 κύκλοι γίνονται. οἱ μὲν γὰρ τροπικὸὶ κύ-
 κλοι καὶ ὀσημερινὸς καὶ ὅλιω τῷ οἰκου-
 μένῳ ἴσοι εἰσὶ τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκ-
 τικῶι, μεταπίπτουσι κατὰ τὰ μεγέθη, καὶ
 οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ ἐλάττωες γίνονται.
 τοῖς μὲν γὰρ πρὸς ἀρκτῶν οἰκοῦσι μείζονες οἱ
 ἀρκτικὸὶ κύκλοι γίνονται. τὸς γὰρ πόλου
 μετεωροτέρου φηνομένου, ἀνάγκη καὶ τὸν
 ἀρκτικὸν κύκλον τὸ ἐφαπτόμενον τοῦ ὀρίζον-
 τος μείζονα ἀεὶ μάλιστ' εἶναι γίνεσθαι. τοῖς δ' ἐπι-
 πρὸς ἀρκτῶν οἰκοῦσι γίνεται κατὰ τὸν ὀσημερινὸν
 κύκλον ἀρκτικός. ὥστε τοὺς δύο κύκλους
 ἐφαρμόσαι ἀλλήλοισι, τὸν δευτέρου τρω-
 κὸν κύκλον ἢ τὸν ἀρκτικόν, ὅτι μίαν ἀναλα-
 βῆν τάξιν. πρὸς ἢ τὸς ἀρκτικωτέρας πόλους
 καὶ

PROCLI SPHAERA.

minimus dies minimæ nocti æqualis euadat.
Antarcticus autem circulus totus subhorizonte
latet.

De magnitudine Aequidi- stantium.

Sed ex quinque iam memoratis circulis,
quorundam magnitudines per uniuersum
terrarum orbem eadem sibi constant, non
nullorum pro climatibus mutantur, alijsq; ma-
iores, alijs minores circuli euadunt. Tropi-
ci enim & æquator pares per totum orbem
magnitudines seruant. Arctici magnitudi-
ne euariant, cum alibi maiores alibi mino-
res cernantur. Quippe ijs qui septentrio-
nales uersus degunt, maiores septentriona-
les sunt, cum polo magis in altum sublato, ar-
cticum circulum, qui horizonta contingit, ne-
cesse sit assidue maiorem fieri. His uero qui
magis etiam ad septentriones uergunt, inter-
dum solstitialis tropicus in arcticum plane
abit, sitq; ut duo circuli, septentrionalis tropi-
cusq; coeant, pro unoq; habeatur. Adeo
cum magis etiam ad septentriones acceditur,
B a maiores

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Σ τῶ θορινῶ Ἰσοπικῶ κύκλῳ μείζονες οἱ ἀρκτε
 κοὶ κύκλοι γίνονται. πέρασ ἕξι, χώρα τις πρὸς
 ἕκαστον κημνήν. γνῆ ὁ μὲν πόλῳ κατὰ κορυ-
 φῆν γίνεται, ὁ δὲ ἀρκτικὸς κύκλῳ τὴν του
 ὀρίζοντῳ ἐπέχει τάξιμ, καὶ ἐφαρμόζῃ αὐτῶ
 μὲν τὴν σροφῆν τῆ ἰσομίου, καὶ τὸ αὐτὸ μέγε-
 θῳ λαμβάνῃ τῶ ἰσημεριῶ. ὡσε τοὺς τρεῖς
 κύκλους, τῆ ἀρκτικὸν καὶ τῆ ἰσημερινὸν καὶ τῆ
 ὀρίζοντα, τὴν αὐτὴν τάξιμ καὶ θέσιμ λαμβάνῃμ.
 πάλιν δὲ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν ὀκτώσιμ, οἱ μὲν
 πόλῳ ταπεινότεροι γίνονται, οἱ ἕρκτε κοὶ κύ-
 κλοι ἐλάσσονοσ. Σ πέρασ, ἕξι ἑς χώρα πρὸς
 μεσημβρίαν ἡμῶν κημνήν, αὐτῆ δὲ ὄστρη ἑλε-
 γομνήν ἕτω τῆ ἰσημερινὸν, γνῆ ὁ μὲν πόλοι
 ἕτω τῆ ὀρίζοντα γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτε κοὶ κύκλοι
 κατὰ ὄλα ἀναρθοῦν. ὡσε αὐτὶ τῆ πέντε πῆρα-
 λήλων κύκλων τρεῖς παραλλήλοσ γίνεσθαι,
 τῶσ τε Ἰσοπικῶσ καὶ τῆ ἰσημερινὸν. δὲ τὰ πρὸ
 εισημμένα ἄχῃ προληπίον κατὰ οὐκῶσ γίνεσθαι τῶσ
 πέντε πῆραλλήλοσ, δὲ ὡσ πρὸς τὴν ἡμετέραν
 οἴκησιμ τὸ πῆρθορ αὐτῆ ἐκκεῖσθαι. εἰσὶ γάρ ἑνεσ
 ὀρίζοντες γνῆ οἱσ τρεῖσ μόνοι πῆραλλήλοι γίνονται
 κύκλοι. εἰσὶ ἕ ὀκτώσεισ ἕτω τῆσ γῆσ, ὡμ πρῶτῃ
 μὲν οἴκησιμ, παρῶ οἱσ ὁ θορινὸσ Ἰσοπικὸσ κύκλοσ
 ἐφάπτεται τῶ ὀρίζοντῳ, καὶ τὴν τῶ ἀρκτικου
κύσ

PROCLI SPHAERA.

maiores solstitiali tropico septentrionales red-
duntur, nec finis donec eò uentum sit, ubi quo-
niam polus suprauerticem conspicitur, sep-
tentrionalis in horiZontis locum cedit, eiq; in
mundi rotatu coniungitur, æquatoris planè
magnitudine, fitq; ut tres circuli, septentri-
onalis, æquator, & horiZon, eundem situm
positumque obtineant. Rursus autem ijs, qui
ad austrum habitant, poli humiliores fiunt: sep-
tentrionales uerò circuli minores. Finis au-
tem decrementi, est locus ad austrum nobis si-
tus sub æquatore, in quo poli sub horiZonte
habentur, septentrionales autem circuli pror-
sus euanescere. Ita ex quinque æquidistanti-
bus tres denique superant, nempe cum æqua-
tore tropici duo. Neque enim ob ea quæ di-
cta sunt, quinque perpetuos æquidistantes ex-
istimandum, sed pro nostra habitatione nume-
rum eorum existere. Quippe quibusdam in
horiZontibus tres duntaxat æquidistantes in-
uenias. Sunt sanè & supra terram habitati-
ones, quarum prima est, in qua solstitialis
circulus horiZonta contingit, & pro arctico

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

κύκλου τάξιμ λαμβάνει. δ' αὐτέξα δὲ οἴκησις,
ἢ λεγομένη ὑπὸ τῆν πόλων. τρίτη δὲ ὄξιμ οἴ-
κησις, ὑπὲρ ἧς μικρόν ὑπερομ εἰρήνηται, ἢ
πρωσαγορευομένη ὑπὸ τ' ἰσημερινόμ.

πὸρὶ τάξεωσ τῆν πέντε π' αλλή-

λων κύκλων.

Οὗτον οὖν δ' ἢ τάξις τῆν πέντε π' αλλή-
λων κύκλων ἢ αὐτὴν π' αὐτῶν πᾶσι πρῶσιμ,
δὴ μ' ἄν μὲν τῆν καὶ δ' ἡμᾶσ οἰκουμένην πρῶτῶ
μὲν ὀνομάζεται ἀρκτικὸσ. δεύτῶτῶ δ' ὁ δε-
εινὸσ τροπικὸσ. εἴτα ἰσημερινὸσ, καὶ χειμερινὸσ.
πέμπτῶτῶ δ' ὁ ἀνταρκτικὸσ. ὅισ δ' πρὸσ ἀρκτομ
μᾶλλον ἢ μῶν οἰκῶσιμ, γίνεται ποτὲ πρῶτῶτῶ,
ὁ δεεινὸσ τροπικὸσ. δεύτεροτῶ δὲ, ὁ ἀρκτικὸσ.
τρίτῶτῶ δὲ, ὁ ἰσημερινὸσ. τέταρτοτῶ δὲ, ἀν-
ταρκτικὸσ. πέμπτῶτῶ δ' ὁ χειμερινὸσ τροπικὸσ.
π' οἷσ ἄρ' ὁ ἀρκτικὸσ κύκλω μείζων γίνετῶ
τῶ δεεινοῦ τροπικοῦ, ἀνάγκη τῶν πρῶσιμ
μὲν τῶ τάξιμ ὑπάρχειμ.

πὸρὶ διωάμεωσ τῆν πέντε π' αλλή-

λων κύκλων.

Ομοίωσ δὲ οὖν δ' αἰ διωάμεσ τῆν πέντε
π' αλλήλων κύκλων αἰ αὐταὶ εἰσιμ. ὁ
γὼι παρ' ἡμῶν δεεινὸσ τροπικὸσ κύκλω, ὅισ
αὐτίποσιμ χειμερινὸσ τροπικὸσ κύκλω
γίνετῶ.

PROCLI SPH AER A.

planè habetur. Secunda, quam sub polo appellant. Tertia, de qua paulo ante retulimus, quam sub æquatore nominant.

De ordine Aequidistantium.

QVocirca nec ordo quinque æquidistantium circularum idem apud omnes est, sed in nostro tractu primum sanè septentrionalem dixeris, secundum solstitialem, tertium æquatorem, quartum brumalem, quintum antarcticum. At ijs qui propius quam nos septentriones incolunt, primus interdum solstitialis tropicus numeratur, secundus septentrionalis, tertius æquator, quartus antarcticus, quintus brumalis circulus. Cum nanque septentrionalis solstitiali capacior evadit, necesse est memoratum ordinem servari.

De potestate Aequidistantium.

IAm verò nec potestates eorundem æquidistantium eadem. Nam qui nobis solstitialis circulus habetur. Antipodibus certe brumalis

B 4 efficitur:

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

γίνεται. ὁ δὲ παρ' ἐκείνοις θέρωνος τροπικὸς
 κύκλος, παρ' ἡμῶν γίνεται χειμερινὸς τροπι-
 κός. τοῖς δὲ ὑπὸ τῶν ἰσημερινῶν οἰκοῖσι, τῆ μὲν
 θιῶν αἱ οἱ τρεῖς κύκλοι θέρωνοι εἰσι τροπικοί,
 ὑπὸ αὐτῶν γὰρ τῶν πάροδου τοῦ ἡλίου κεί-
 νται. τῆ δὲ πρὸς ἀμλήλους πρὸς Μαγῶν γένοιτ' αὖ
 θέρωνος μὲν τροπικὸς, ὁ παρ' ἡμῶν ἰσημερινός.
 χειμερινοὶ δὲ, οἱ δύο τροπικοί. φύσει γὰρ λέ-
 γοιτ' αὖ καὶ κάτολικῶς πρὸς ἀπασαμ τῶν οἰ-
 κουμένων θέρωνος τροπικὸς κύκλος ὑπὸ ἀρ-
 χην, ὁ ἔγγιστα τῆς οὐκίσεως ὑπάχωμα. δι' ἣν
 αἰτία μ τοῖς ὑπὸ τ' ἰσημερινῶν οἰκοῖσι θέρωνος
 τροπικὸς γίνετ' ὁ ἰσημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς
 κατὰ κρυφὴν γίνετ' ὁ ἡλιος ἰσημερινοὶ δὲ
 κύκλοι γίνονται παρ' αὐτοῖς πᾶντες οἱ παρ'
 ἀμλήλους. ἰσημερία γὰρ εἶναι παντός ἐστὶ παρ'
 αὐτοῖς. πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἀμλήλους κύκλοι
 διχοτομοῦνται ὑπὸ τῶν ὀριζοντιῶν.

πρὸς διασάσεως τῆν πέντε πρὸς ἀμλή-

μωμ κύκλωμα.

Οὗδε αἱ διασάσεις αἱ ἀπὸ ἀμλήλωμ τοῖς
 κύκλοις αἱ αὐτὰς διαμέτρους καὶ ὄλημ
 τῶν οὐκισμῶν ἀλλὰ πρὸς τῶν κατὰ γράμην
 τῶν σφαιρῶν διακεῖν ὄντως. τῶν κατὰ πλάτος
 παντός μεσημβρινῶ κύκλου διακεῖν εἰς
 μέρη

PROCLI SPHAERA.

efficitur: contra qui illis solstitialis est, nobis
brumalis redditur. Sed qui sub æquatore
degunt, ijs uniuersi tres circuli uiribus pla-
né solstiales sunt, utpote sub ipsam solis or-
bitam incolentibus. Quinquàm si ad se in-
uicem conferantur, qui nobis pro æquatore
statuitur, solstitialis uicem obtinet: ambo ue-
rò tropici pro brumalibus censentur. Nam
que is demum natura solstitialis circulus, per-
petuæque ratione in toto terrarum orbe dici
potest, qui proximè habitationem habetur.

Quo fit, ut ijs qui sub æquatore agunt, æqua-
tor ipse pro solstitiali statuatur, utpote in quo
sol supra uerticem agitur: pro æquatoribus au-
tem omnes æquidistantes circuli, uelut per æquas
partes ab horizonte dissecti.

De interuallo Aequidi- stantium.

Sed nec interualla circulorum in toto orbe
à se inuicem statim sunt. Verum pro sphaera-
rum descriptione ad hunc modum dispensari
solent, Diuiso secundum latitudinem in lx partes
B S meridia

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

μέρη ξ. ὁ ἀρκλικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου κη τα-
 γραφεται ἀπέχωρ ξ ε. ὁ δ' αὐτὸς ὑπὸ δάπερα
 μέρη ἀπὸ τοῦ δόρηνου κη τα γραφεται ἀπέ-
 χωρ ξ δ. ὁ δὲ χειμεινὸς τροπικὸς κύκλῳ
 ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικῆ ἀπέχωρ ξ ε. ὁ δὲ ἀν-
 ταρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου ξ ε. κη τὰ πᾶ-
 σα μὲν ἡ χώραν κη πόλιν ὅν τὰς αὐτὰς δια-
 στάσεις ἔχουσι μὲν ἁμείνων οἱ κύκλῳ, ἀλλ'
 ὅι μὲν τροπικοὶ ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς κη τὰ
 πᾶρ ἔγκλιμα τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν ἔχουσι.
 οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλῳ ἀπὸ τῆς ἀρκλικῆς, ὅν
 τὴν αὐτὴν ἔχουσι διάστασιν κη τὰ πάντα
 τοὺς ὀρίζοντα, ὅμῳ οἱ μὲν ἔλαστον, οἱ δὲ
 πλείον διστάσιν. ὁμοίως δὲ οἱ ἀρκλικὸι ἀ-
 πό τῆς πόλιν ὅν τὴν ἴσην ἀπόστασιν ἔ-
 χουσι κη τὰ πᾶρ ἔγκλιμα, ἀλλ' οἱ μὲν ἐ-
 λάττω, οἱ ἢ πλείω. κη τα γραφονται μὲν τῷ
 πᾶσαι αἱ σφαῖραι πρὸς τὴν γῆν τῆ ἐμάδι ὀρί-
 ζορτα.

πρὸς κολούρω κύκλῳ.

Διὰ τῆς πόλιν δὲ, εἰσὶ κύκλῳ ὑπὸ ἵνωρ
 κολουροι περὶ σαροβνόμενῳ, οἷς συμβέ-
 βηκεν ὑπὸ τῆ ἰδίωρ πρὸς φερφωρ. τοὺς τῶ
 ἀόσμε πόλιν ἔχον, κολουροι ἢ κελκωνται, Διὰ
 δ' μέρη

PROCLI SPHAERA.

meridiano quouis circulo, septentrionalis circulus à polo sexagesimarum partium sex intervallo describitur. Idem in alteram partem à solstitiali circulo sexagesimarum partium quinque intervallo notatur. Aequator ab utroque tropicorum sexagesimis quaternis distat. Brumalis circulus ab Antartico sexagesimis quinque. Antarticus à polo sexagesimis sex. Neque tamen in omni plaga urbeue eandem intercapedinem inter se seruant, sed tropici ab aequatore parem in omni inclinatione distantiam uendicant. Idem autem ab arcticis non parem per omnes horizontas, sed alibi minorem, alibi maiorem. ita demum & arcticus à polis non parem in quauis inclinatione distantiam seruant, sed alibi maiorem, alibi minorem habent. Sphaerae tamen omnes ad Graeciae horizonta describuntur.

De Coluris.

SVnt & per polos ducti circuli, quos nonnulli Coluros uocant. Iis accidit, ut in ambitus suos mundi polos recipiant. Coluri autem dicti sunt, quod partes

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

τὸ μέρη πινὰ ἀδεώρητα αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μὲν
 γὰρ λ(α) κ(ι) κ(υ) κ(λ) (α) κ(α) τὰ πλὴν π(ο)δ(ι)σ(ε)ρ(ο)φ(η)ρ τῷ
 κόσμου ὅλ(α) δ(ε)ωροῦνται, τῷ ἢ κ(υ) λ(υ) ρ(ω) κ(υ)
 κ(λ)ω μέρη πινὰ ὅσι ἀδεώρητα, τὰ ἀπὸ τῶ ἀν-
 ταρκικῶν ἔσθ' τὸν ὀρίζοντα ἀρχλαμβανο-
 μενα. γράφοντ' δὲ οὕτοι οἱ κ(υ) κ(λ) (α) ὅλα τῶν
 ᾖσοπικῶν σημείων, ὧς εἰς μέρη δ' ἴσα διαιροῦ-
 σι τὸ ἄλ(α) μέθω τῶν ζωδίων κ(υ) κ(λ)ω.

π(ο)δ(ι)ξ(ω)δ(ι)ακ(οῦ) κ(υ) κ(λ)ω.

Λοξός ἢ, ἐστὶ κ(υ) κ(λ) (α) ὁ τῷ ε. β. ζωδίων.
 αὐτὸς δὲ ἐκ ζ(ω)δ(ι)ω(ν) κ(υ) κ(λ)ω π(ρ)αμ(η)λ(η)σ(ω)ν
 συνέστηκε, ὧν οἱ μὲν τὸ πλάτ(θ) ἀφορίζου
 λέγονται τῷ ζ(ω)δ(ι)ακ(ῶ) κ(υ) κ(λ)ω, ὃ ἢ ὅλα μέθω τῷ
 ζ(ω)δ(ι)ω(ν) κ(α) λ(ε)τ(η) οὗτ(θ) ἢ ἐφ' ἀπ(ε)ταλ(η) δ' ὅσι κ(υ)
 κ(λ)ω ἴσ(ω)ν κ(α) π(ρ)αμ(η)λ(η)σ(ω)ν, τῶ μὲν δ(ε)ρινοῦ
 ᾖσοπικ(ω) κ(α) τὰ τὴν τῷ κ(α) ρ(ι)κ(ι)ν(α) π(ρ)ώτ(η)ν μ(ο)ῖρ(α)ν.
 τῷ ἢ χ(ε)ιμ(ε)ρινοῦ ᾖσοπικ(ῶ) κ(α) τὰ πλὴν τῶ ἀγ(ο)
 κ(ι)ρ(ω)τ(θ) π(ρ)ώτ(η)ν μ(ο)ῖρ(α)ν. τὸ δὲ πλάτ(θ) τῶ
 ζ(ω)δ(ι)ακ(οῦ) κ(υ) κ(λ)ω ὅσι μ(ο)ῖρ(α) ε. β. λοξός ἢ κ(ε)
 κ(λ)ηται ὁ ζ(ω)δ(ι)ακ(ῶ) κ(υ) κ(λ)ω, ἄλ(α) τὸ τέμνειν
 τοὺς π(ρ)αμ(η)λ(η)σ(ω)ν κ(υ) κ(λ)ω.

π(ο)δ(ι)ξ(ω)δ(ι)ακ(οῦ) κ(υ) κ(λ)ω.

Ορίζωμ δὲ, ἐστὶ κ(υ) κ(λ) (α) ὁ διορίζωμ ἡμῶν
 τὸ, τε φανερὸν ὧς ἀφανὲς μέρ(θ) του
 κόσμου, κ(α) δι(χ)ο(μ)ω(ν) πλὴν ὅλλω σφ(α)ῖρ(α)ν
 του

PROCLI SPHAERA.

partes aliquas in se minimè conspectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circumactu integri cernuntur, sed colorum partes quæ proximam, quæ uidelicet ab antarctico sub horizonte latent, cerni non possunt. Signantur autem ij circuli per tropica puncta, diuiduntq; per duas æquas partes circulum, qui per media signa feri ducitur.

De Signifero.

Obliquus circulus is est, qui duodecim signa continet, ex tribus æquidistantibus circulis constans, quorum duo latitudinem Signiferi determinant, unus per media signa ductus uocatur, hic adeò duos pares & æquidistantes circulos attingit, solstitialem in prima Cancræ parte, Brumalem in Capricorni principio. Latitudo signiferi continet partes duodecim. Dicitur est autem hic circulus obliquus, quòd æquidistantes ad inæquales angulos interfecet.

De Horizonte.

Horison uerò, circulus est qui conspectam mundi partem ab inconspicua dirimit. Itaq; in duas partes uniuersam spheram secat, ut altera

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

τῷ κόσμῳ, ὡς ἐκ τῆς σφαιρίου μὲν ὑπὲρ γῆρας
 πολλαβάλλει, ἡμισφαιρίου δὲ ὑπὸ γῆρ. εἰσι
 ἢ ὀρίζονται δύο, εἷς μὲν ὁ αἰθέριος, ἕτερος δὲ ὁ
 λογῶν θεωρητός. αἰθέριος ἢ οὐρανὸς ὅστις οὐρανὸς ὁ
 ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ὀφθαλμοῦ περιγεγράφεται
 κατὰ τὸ ἑκαστοῦ μακροσφαιρίου τῆς ὀράσεως, ὡς οὐ
 μείζονα πλὴν διαμετροῦ ἕκαστου σφαιρίου διχλί-
 ων. ὁ δὲ λογῶν θεωρητός ὀρίζων ὅστις, ὁ μέγιστος τῆς
 τῆς ἀπλανῶν ὀράσεως ἀσέρον σφαιρίας δυνάμει,
 ἢ διχλοῦ μῶν τῆς ὅλης κόσμου. οὐ κατὰ πᾶσα μ
 ἢ χώραν ὅτι πᾶσι ὁ αὐτός ὅστις ὀρίζων, ἀλλὰ
 πρὸς ἢ πλὴν αἰθέριου θεοῦ ὡς σφαιρίου πε-
 ριγεγράφεται ὁ αὐτὸς ὀρίζων διαμείβει, ὡς τὰ
 μεγέθη τῆς ἡμετέρας, καὶ τὸ κλίμα, καὶ πάντα
 τὰ φαινόμενα τὰ αὐτὰ διαμείβει. πλείονων
 ἢ σφαιρίων γινόμενων κατὰ πλὴν πᾶσα μαγνῆ
 τῆς ὀκλήσεως, ἕτερος ὀρίζων γίνεται κατὰ τὸ
 κλίμα διαφέρει, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα
 μεταπίπτει. δὲ μὲν τοιγα πλὴν πᾶσα μαγνῆ τῆς
 ὀκλήσεως πλὴν ὑπὲρ τε περὶ σφαιρίου σφαιρίου, δια-
 λαμβάνεται κατὰ πλὴν πρὸς ἀκρίβειαν μεσημέ-
 ριαν τε πᾶσα ὀκλήσεως ἢ ἢ πᾶσι τῶν αὐτοῦ
 πᾶσα μῆλου ὀκλήσεως ἀπὸ μέρους σφαιρίου ὑ-
 πάσχουσι, ὁ μὲν ὀρίζων ὅστις διάφορος, τὸ
 δὲ κλίμα τὸ αὐτό, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα
 πᾶσα

PROCLI SPHAERA.

at alterum hemisphaerium supra terram, alterum sub terra relinquat. Est uero Horizon duplex, alter qui sensu usurpatur, alter qui sola ratione percipitur. Ergo sensilis Horizon est, qui a nostro uisu in termino uisionis circumscribitur. Hic adeo non amplius duum milium stadiorum dimetientem habet. Quae autem ratione percipitur, ad fixarum stellarum sphaeram pertinet, mundumque totum in duas secat. Nec uero per omnem tractum orbemue idem horizon est, sed sensu idem quadringentis fere stadiis manet. Quo fit, ut dierum longitudo, & clima, & apparentiae omnes eadem sibi constent. Aucto uero stadiorum numero, pro habitationis diuersitate, Horizon, Clima, omnes denique apparentiae mutantur. Conuenit tamen ut habitationis ultra quadringenta stadia mutationem, ad austrum boreamue accipiamus. Siquidem qui eundem aequidistantem incolunt, in quamlibet magno stadiorum numero horzonta quidem diuersum habent, clima uero idem, & apparentias omnes similes.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

πρωτολυσια. αὐ μὲν τὸ ἀρχαὶ καὶ τελυταὶ
αὐ τῶν ἡμερῶν οὐχ ἅμα πᾶσιρ ἔσονται τοῖς
του αὐτοῦ πρᾶκτῶν ἀκούσι. κατὰ δὲ τὴν
πρὸς τὸ λόγον ἀκρίβειαν, ἅμα τῶν σιγμαῖαν
πάρουσιν γίνεσθαι καὶ δ' ὁρισνοῦ μέρος τοῦ
κόσμου, μεταπίπῃ καὶ ὁ ὀρίζων καὶ τὸ ἔγ-
κλιμα, ὅ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. οὐ
καταγράφεται ὁ ὀρίζων γν ταῖς σφαιραῖς δι
αίτιαν τὸ αὐτῶν. ὅτι μὲν λὸ ποι κύνκλοι
πάντες, φερομένου τοῦ κόσμου ἀπ' ἀνατο-
λῶν ὡδὶ τὴν δύσιν, συμπόρις ἔφοντῃ καὶ
αὐτὸ τῆ τῶ κόσμου κινήσει, ὁ ὀρίζων, ἔσι φύ-
σει ἀκίνητος, τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάττων
δὲ παντός. εἰ οὖν καταγράφου ὁ ὀρίζοντες
γν ταῖς σφαιραῖς, ἔσι φερομένων αὐτῶν σωέ-
βαινον αὐτὸ ὀρίζοντα κινεῖσθαι, καὶ κατὰ κο-
ρυφίω ποτε γίνεσθαι, ὅτι ὀρίσιν ἀδύνατον ἔ
ἀλλότριον τοῦ σφαιρικοῦ λόγου. Ἐπὶ μὲν
τὸ γὰρ τῆς σφαιρικῆς δῆκῆς ἢ τῶ ὀρίζοντος
δέσις κατανοεῖται.

πρὸ τῶν μεσημβρινῶν κύνκλων.

Μεσημβρινός δ' ὁ κύνκλος, ὁ καὶ τῶ
κόσμου πόλις καὶ τὸ κατὰ κρυ-
φῆν σημείου γραφόμενος κύνκλος.
ἔφ' οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος τὰ μέσα τῶ ἡμερῶν
καὶ

PROCLI SPHAERA.

finiles. Dierum tamen exitus mitiâque haud
quaquam ij qui eundem æquidistantem habi-
tant, eodem temporis momento euenient.
Verum si exactæ rationis examini stare ue-
linus, pro quolibet puncto, in quavis orbis
parte mutati situs, HoriZon, Clima, &
apparentiæ omnes euariant. HoriZon ue-
rò ea ratione in sphaerarum descriptionem
non adhibetur: quod reliqui circuli omnes ab
ortu ad occasum circumacto mundo, unâ ra-
piuntur: HoriZon suapte natura quietem a-
mat, eodem semper seruato situ. Si itaq;
HoriZon in sphaeras adderetur, circum-
ætijs, etiam eum moueri, & nonnunquam
supra uerticem esse accideret, id quod certe
tum captum omnem superat, tum à sphaera ra-
tione abhorret. Verum non incommode situs
eius ab alueo, in quo sphaera reuoluitur, intelli-
gi solet.

De Meridianis cir- culis.

Meridianus circulus est, qui per mudi polos
et punctum quod nobis supra uerticē emi-
net, ducitur: In quē cū sol incidit, medios dies,
C mediâs=

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

καὶ τὰ μέσα τῶν κινητῶν ποιεῖται. Ὁ δὲ οὗτος
 δὲ ὅστις ὁ κύκλος ἀκίνητος γινώσκων
 τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάσσει γινώσκων τῆ
 κόσμου πῶς ἴσσοφῃ. οὐ καταγράφεται δὲ
 οὗτος ὁ κύκλος γινώσκων κατασκευασμῶν
 σφαιρῶν, ὅτι τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι, καὶ μηδε-
 μίαν ἐπιδέχεται μεταπίσσω. ἀλλὰ πρὸς ἡ
 τὴν αἰθέριον σχεδὸν ἰσθίους τριακοσίους
 ὁ αὐτὸς μεσημβρινὸς διαμένει. πρὸς ἣ τὴν ἐν τῷ
 λόγῳ ἀκρίβειαν, ἀμα τῷ τὴν πῆξιν γίνεσθαι
 πᾶροδον, ἢ πρὸς ἀνατολήν, ἢ πρὸς δύσιν
 ἕτερος γίνεται μεσημβρινός. κατὰ ἡ γὰρ
 πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν πᾶροδον, καὶ
 μετὰ ξυμμετρίᾳ σάδιοι ὑπάρχωσιν, ὁ αὐτὸς
 μὲν μεσημβρινός. κατὰ δὲ τὴν αἰθῆρα ἀνατο-
 λῆς πρὸς δύσιν πᾶροδον, διαφοραὶ μεσημ-
 βρινῶν.

περὶ γαλακτικοῦ κύκλου.

Λογὸς δὲ ὅτι κύκλος ὁ τῆ γάλακτος.
 οὗτος μὲν οἷον μείζονι πλάτει λελό-
 ξεται ἢ τῆ προσωπικοῦ κύκλου. σιμῆσκει ἣ ἐκ
 βραχυμυρίας νεφελοφθόου, καὶ ἔστιν γινώσκων
 κόσμου μόνος θεωρητός. οὐχ ὡρεῖται ἣ αὐτοῦ
 τὸ πλάτος ἀλλὰ κατὰ μὲν ἕνα μέρος πλά-
 τυτόρος ὅστις, κατὰ δὲ ἕνα, σενότορος. διὲ ἡ
 αἰτία

PROCLI SPHAERA.

mediasque noctes efficit. Hic etiam circulus immotus in mundo est, uno eodemque in tota mundi uertigine seruato positu, nec in sphaeris, qui astris insiguntur, adscribitur: quod & immotus sit, & nullam mutationem recipiat, Sed (quod sensu usurpari possit) trecentis ferè stadijs idem meridianus manet. Rationis tamen scrupulosiore indagine, ad quemuis gressum, qui ortum uersus occasumue dirigitur, nouus meridianus notatur. Ad austrum enim boreamue quantumuis progrediare, etiamsi decem milium stadiorum interuallum inserfit, idem meridianus seruetur: cum ab ortu ad occasum itur, mutatur.

De Lacteo circulo.

Obliquus etiam est & Lacteus circulus. Hic itaque supra tropicos obliquatus cernitur. Constat autem extenui nebulosa substantia. Vnus certè coelestium circulorum conspicuus, nec certa latitudine definitus, sed aliqua sui parte latiore aliqua angustiore

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

αἰτίαν γὰρ τὰς πλείους σφαίρας οὐδὲ
 καὶ γράφεται ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος.
 ἔστι δὲ οὗτος τῆν μεγίστων κύκλων με-
 γίστος γὰρ γὰρ σφαίρας λέγονται κύκλοι,
 οἱ τοῦ αὐτοῦ κέντρον ἔχοντες τῆ σφαίρα. εἰσὶ
 δὲ μέγιστος κύκλος ἑπτά, ἰσημερινός, ζωδια-
 κός, ὁ δὲ Δία μέσων τῶ ζωδίων. ὁ Δία τῶ πό-
 λου. ὁ καὶ ἑκάστη ὀϊκιοῦ. ὁ μεσημβρινός. ὁ
 τῶ γάλακτος.

πρὸς τῆν πέντε ζωνῶν.

Η γῆς συμπάσης ἐπιφανεία σφαιροει-
 δῆς ὑπάρχουσα, διαιρεῖται εἰς ζώ-
 νας πέντε ὡς δύο μὲν αἰ πρὸς τοὺς πόλους,
 πρῶτα δὲ ἡ κίμωναι τῶ τῆ ἡλίου πῆροδου,
 καὶ τε ψυγμῆλαι λέγονται, καὶ ἀοικητός δὲ
 τὸ φύχτος εἰσὶν ἀφορίζονται ἡ ἑπὶ τῶ ἀρκ-
 τικῶν πρὸς τοὺς πόλους. αἰ δὲ τουτων ἕξῃς
 συμμέτρως μὲν κίμωναι πρὸς τῶ τῆ ἡλίου πῆ-
 ροδου, ἐν κρηάτος καὶ λουῖν. ἀφορίζονται δὲ αὐ-
 τῶ τῆ γῆ πρὸς τῶ κόσμῳ ἀρκητικῶν καὶ ψοπικῶν
 κύκλων μετὰ ξὺν κίμωναι αὐτῶ. ἡ δὲ λουῖν
 μέση τῶ προσημλίων κίμωναι δὲ ἐπὶ αὐτῆν τῆν
 τῆ ἡλίου πῆροδου, διὰ καὶ καυμῆν καὶ λειτῆ. δι-
 ῶμεται δὲ αὐτῆ ἑπὶ τῶ γῆ ἰσημερινῶ
 κύ-

PROCLI SPHAERA.

Quominus equidem in plerasq; sphaeras adscribi solet. Est autem unus e numero maximorum circulorum: quippe cum maximi circuli in sphaeris dicantur, quibus idem centrum cum sphaera est. Sunt porro maximi circuli septem, Aequator, Signifer, Qui per media signa ducitur, Qui per polos ducitur cuiusq; habitationis, Horizon, Meridianus, Lacteus.

De quinque Zonis.

TOtius terrae superficies sphaerica est, & diuiditur in Zonas quinque. Ex quibus duae sunt, quae circa polos describuntur: frigida dictae, quod maxime absunt a solis orbita: eadem ob frigoris iniuriam parum habitatae. Determinantur autem polos uersus arcticis circulis. Quae uero post has deinceps habentur, quod mediocriter ad praetereuntem solem sunt sitae, temperatae appellantur, habentque in caelo limites, arcticos, tropicosque circulos, quibus interiacent. Reliqua, quae inter memoratas quatuor medium locum tenet: quod sub ipso solis transitu iacet, torrida nuncupatur, a terrestri aequatore in duas partes diuisa.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

κύκλου, δε κείται ὑπὸ τῆ γν τῆ κόσμου ἰση-
 μεινόμεν κύκλου. τῆν δὲ εὐκράτωρ δ' ὕψω ὤρ
 η, ὑπὸ τῆ γν τῆ κα δ' ἡμῶς ὀκρυμμένη καὶ ὀ-
 κείσθαι συμβέβηκεν, ὡς δὲ μὴ τὸ μῆθ' οὔσα
 ὡς ἔγγιστα πρὸ ἰδέκα μυριάδας σαδίων ὡς
 δε τὸ πλάτθ' ὡς ἔγγιστα τὸ ἥμισυ.

πρὸ τῆν κατεστρεγμένων
 ζωδίων.

Τὰ κατεστρεγμένα ζώδια διαιρεῖται εἰς
 μέρη τρία. ἃ μὲν γὰρ αὐτῆν ἵσ' του ζω-
 διακου κύκλου κείται, ἃ δὲ λέγεται βόρεια,
 ἃ δὲ προσαχρευνέει νότια. τὰ μὲν οὖν ἵσ' του
 ζωδιακου κύκλου κείμενα, ὅτι τὰ εβ. ζώ-
 δια, ὡρ τὰς ὀνομασίας προειρήκαμεν γν ἄλ-
 λας. καὶ γν ὅτις εβ ζωδίας, ἡνὲς ἀσέρες ἀφ' ἑ-
 τὰς ἑπ' αὐτοῖς γνομνίας ἐπισημασίας, ἰδίας
 προσηγορίας ἠξιωμέναι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ ὡς
 τῆ ταύρου, ὡς τῆ νότου αὐτου κείμενοι ἀ-
 σέρες, τ' ἀριθμόν ἕξ, καλῶνται ἑαυθεῖς. οἱ δὲ
 ὡς τῆ βουραντα τῆ ταύρου κείμενοι ἀσέρες,
 τ' ἀριθμόν καὶ αὐτοῖ ἕξ, καλῶνται ἑαυθεῖς. ὁ ὅ
 προηούμενθ' τ' πρὸ δὲ τ' διδύμων ἀσέρες
 προσαχρευνέει πρόπους. οἱ δὲ γν τῶ καρκίνου
 νεφελοειδῆ συστροφῆ εἰκοτες, καλοῦνθ' φάτιν.
 οἱ ὅ πηλοῖορ αὐτῆς δ' ὕψω ἀσέρες κείμενοι, ὅνθ' ὅ

πρὸ

PROCLI SPHAERA

Is porro sub mundi æquatore porrigitur. Sed ex temperatis altera à nostri orbis hominibus incolitur, ipsa longa propè centum milibus stadiorum, lata ferè dimidio.

De signis cœlestibus.

Signa stellis insignita diuiduntur in partes tres. Quædam enim in signifero locata sunt, quædam septentrionalia uocantur, quædam austrina. Quæ itaque in signifero sita sunt, duodecim animalia sunt, quorum nomenclaturas alibi diximus. In ijs duodecim stellæ quædam sunt, quæ ob quasdam quas referunt notas, proprias appellationes meruerunt. Siquidem sex numero, qua in tauri dorso uisuntur, Pleiades nominantur. Sex uerò, quæ in capite tauri cernuntur, Hyades dicuntur. Stella uerò, quæ pedes geminorum præcedit. Propus quasi præpes uocatur. Quæ uerò in cancro nubeculam referunt, Præsepe uocant. At duæ quæ iuxta Præsepe collocatæ sunt, A selli
C 4 dicuntur.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

προσαγορεύονται. ὁ δὲ γὰρ τῆ καρδία τῷ λέοντι
 τῷ κείμλι λαμπρὸς ἀσῆρ, ὁμοῦμος
 τῷ τόπω ἐφ' οὗ κῆτη, καρδία λέοντι προ-
 σαγορεύει, ἡ δὲ ἐκ τῆ βασιλίσκου κα-
 λῆτη, ὅτι δεκάσιν οἱ πόρι τὸ τόπον τῷ ὄργε-
 νόμνι, βασιλικὸν ἔχει τὸ γενέθλιον. ὁ ὅ γὰρ
 ἄκρω τῆ ἀσειρα χεῖρι τῷ πῖ δένου κείμλι
 λαμπρὸς ἀσῆρ, σάχως προσαγορεύει. ὁ ὅ πῖ ἀ-
 τῶ δεξιᾷ τῷ πῖ δένου πῆρυγα κείμεν ἀσε-
 ρίσκου, προῦρητις ὀνομάζει. οἱ δὲ γὰρ ἄκρω
 τῆ δεξιᾷ χεῖρι του ὑδροχόου τέσσαρες ἀσῆρες,
 κῆλῶν καλῶν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὄργων μετῶν
 τῶν ἰχθύων κατὰ τὸ ἐξῆς κείμλι ἀσῆρες,
 λίνι προσαγορεύει. εἰσὶ δὲ γὰρ ἢ τῶ νοτίῳ
 λίνω ἀσῆρες. γὰρ δὲ τῷ βορείῳ λίνω. ὁ δὲ ἐκ
 ἄκρω τῶ λίνω κείμλι λαμπρὸς ἀσῆρ, σῶ-
 δεσμος προσαγορεύει. κόρφα ὅ, ἐστὶν ὅσα τῷ
 ζωδίων κύκλου πρὸς ἄρκτου κῆτη. ἐστὶ ὅ τὰ δε-
 ῖ μεγαλὴ ἄρκτος. ἢ μικρὰ. σφάκωρ ὁ δὲ τῶν
 ἄρκτων. ἀρκτοφύκαξ. σέφανος. ἐν γάλασι. ὄλι-
 ὄχος. ὄλις. λύγα. ὄρνις. οἰός. ἀετός. δελφίς.
 προζομῆ ἰππιδ, καθ' ἰππιδερῆ ἰππος. κηφένος.
 κασιέπεια. ἀνδρομέδα. περσένος. ἠνίοχος. δελ-
 τωτόν. κῆ ὁ ὑπεροκατεσηγμένος ὑπὸ καλλι-
 μάχου βερενίκης πλόκαμος. πάλιν ὅ, ὅ ἐν τῷ

PROCLI SPHAERA.

dicuntur. Prænitens autem sydus, quod in cor-
de leonis notatur, simili cum loco nomine, leonis
cor dicitur: à nonnullis regia stella, quòd qui sub
ea nascuntur, regiam natiuitatem sint nacti. Sed
quæ in uirginis summa sinistra manu hæret,
fulgida sane stella, Spicam nominant. Stellula
uero quæ iuxta uirginis dextram alam figitur,
Protrygetes dicitur. At quatuor stellæ, quæ
in summa Aquarij dextra uisuntur, Vrnæ no-
men habent. Quæ uero à piscium caudæ partibus
sitæ deinceps sunt, Græcè λῆνοι, Latine lineæ,
uel, ut quibusdam placet, lineolæ nuncupantur.
Sunt itaque in austrina lineâ stellæ nouem, in se-
ptentrionali quinque. Sed præfulgens sydus,
quod in summa lineâ conspicitur, Græcè σὺν-
δεσμος, Latine nodus nuncupatur. Septentrio-
nalia sunt quæcunque ad septentrionem signife-
ri, situm habent: sunt autē hæc, Vrsa maior, Vr-
sa minor, Draco qui inter Vrsas locatur, Arcto-
hylax, Coroua, Engonasin, Serpentarius, Serpēs,
Lyra, Auis, Sagitta, Aquila, Delphinus, Protome
hippi, hoc est, prior equi portio, iuxta Hipparchum
equus, Cepheus, Cassiopeia, Andromeda, Perseus,
Auriga, Deltoton, et qui postea à Callimaho in
astra relatus est, Berenices crinis, In ijs rursus
C 5 stellæ

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΠΛΙΡΑ

Ζεις ασερες πινες ιδίας εχουσι προσηγοειας ολα
 τας ολοχερεεις εω αυθεις γινομενας επισημασι=
 εια. ο μ η ανα μισον τ σκελ τ αρκωφύλακ
 κειμενος εω ισημος ασηρ, αρκ τσρος ονομαζει. ο η
 ηπ α την λυραν κειμενος λαμπρος ασηρ, ομω=
 νυμωσ ολα τω ζωδία λυρα προσεγορευεν. ο ι
 η γν κεισερα ακρα χειρι τσ πδρσείως κειμενοι
 ασερες, ποργόνιοι κελαν. οι δε γν ακρα τη δεξι
 χειρι τ περσείως κειμενοι ασερίσκοι πυκνοί και
 μικροί, εις την ασηρη κατασφριζον. ο η εν τω
 ευωνύμω ωμω τ ηνιόχ κειμενος λαμπρος α=
 σηρ. αιε προσεγορευεν. οι δε γν ακρα τη αυτη
 χειρι ασερίσκοι δυο, εειφοι κελουω. νότια δε
 οσιν οσα τ τ ζωδία κ κύκλα προς μεσημβρι=
 αν κειτ. εσι δε ταδε, ωρειωμ. προκύνωμ. λαγώς.
 αργώ. υδροθ. κρατης. κόραξ. κένταυρος. θηριου
 κ κρατε ο κένταυρ. θυρωλόγος δη κρατε ο κέν=
 ταυρος. θυμιαττειον. νόπος ιχθύς. κητος. υδωρ
 ο ακ τ υδροχόος. ποταμός ο τ ωρειωνος. νόπος
 βεφανος, υπό λινω η ουρανή η προσεγορευόμε=
 νος, κηρύκι καθ' ιππαρχου. πάλιν η εν τσθεις
 πινες ασερες ιδίας εχουσι προσηγοειας. ο μ η εν
 τω προκύνωμ ων λαμπρ ασηρ, προκύνωμ καλει.
 ο η εν τω σώματι του κωός λαμπρος ασηρ, ος
 οδ κει την επίτασιν την κωμάτ τωδ κει, ομοσ
 νύμωσ

PROCLI SPHAERA.

Stelle quaedam, ob notas quasdam integras quas in se continent, proprias adpellationes sunt sortitæ. Nam insigne sydus quod supra mediã Arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clãra autem stella, quæ iuxta Lyram posita est, totius signi nomine, Lyra dicitur. Quæ uerò in Persei summa sinistra spectantur, Gorgoneæ nomen habent: sed quæ in summa eius dextra notantur, stellulæ certè crebræ parueq; , falcem conficiunt. At illustre sydus, quod in aurigæ sinistro humero cernimus, Capram nominamus. Duas uerò exiguas stellas, quæ in summa eiusdem aurigæ manu figuntur, Hædôs dicimus. Austrina signa sunt, quæcunque ad meridionalem signiferi partem sunt posita. Eorum nomina hæc sunt, Orion, Procyon, Lepus, Argo, Hydra, Crater, Còruus, Centaurus, Fera quam Centaurus tenet, Thyrsolochus, quem Centaurus præfert, Thuribulum, Austrinus piscis, Cetus, Aqua quæ ab Aquario funditur, Flumen quod ob Orione defluit, Australis corona, quam nonnulli Vraniscum uocauerunt, ac si à cælo diminutiuum declines, & iuxta Hipparchum caduceus. In ijs quoque stelle quaedam propria sibi nomina uendicauerunt. Quippe lucida stella, quæ in Procyone cernitur, Procyon appellatur, Quæ uerò in ore canis, conspicuo splendore aspicitur, quæq; æstus incrementa secum adferre putatur,

Canis

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

νύμωσ ὀλω τῶ ζωδίου, κύων προσεχρεύ-
 εται. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ πηδαλίῳ τῆσ ἀργύσ
 κείμενθ λαμπρὸσ ἀστὴρ, κἀνωθθ ὀνομά-
 ζετ. οὐτθ ἢ ἐρ ῥόδω μόλισ δεωρητὸσ ὄβιρ,
 ἢ παντελὸσ ἀφ' ὑψηλῶρ τόπων ὄρατὸσ. ἐρ
 ἀλεξανδρεία ὃ, ὅσι παντελὸσ ἀναφα-
 νήσ. χεδὸν γω' τέταρτον μέ-
 ρθ ζωδίου ἀπὸ τῶ ὀρίζον
 τθ μετωρισμέ-
 νθ φαίνετ.

τέλος τῆσ τοῦ πρόκλου
 σφαίρασ.

✕

PROCLI SPHÆRA.

Canis eodem quo totum signum nomine, cen-
setur. At sydus quod in summo Argus guber-
naculo fulget, Canobus nomiatur. Hic in
Rhodo ægrè conspicitur, aut certè ab edi-
tis locis: in Alexandria uerò subli-
mis cernitur, utpote quarta
signi portione supra
horiZontem ex-
tans.

Finis Sphære Procli.

ERRATA.

- A. 4. linea 24. pro κύκλ ϑ lege κύκλ θ.
A. 7. linea penulti: pro γαίης lege γαίης.
In ultimi folij dorso A. linea 10. ἰσημεριῶν
lege ἰσημεριῶν. B. 4. linea 3. pro τῶν
lege τῶν. eodem fol: linea 11. pro ὑπέχωρ lege
ὑπέχωρ.

